

Viszonzválás

VISSZHANG - LXVI. évfolyam, 27. szám, 2022. július 8.

Empátiával viszonyulok Szekeres Imréhez. Adott egy ember, aki elébb apparatcsikként a Kádár-rendszer állampártjának, a Magyar Szocialista Munkáspártnak az ifjúsági szervezetében, utóbb politikusként a Magyar Szocialista Pártban töltötte aktív életét, és most megtapasztalja, hogy az MSZP összemert, mint a Samu nadrágja; haldoklik, sőt egyesek szerint már meg is halt. Mindeközben politikai keselyűk, hullarablók, továbbá árulások nehezítik kedvenc pártja maradék létezését. Frustráló érzés lehet. Sajnálatos, hogy ebből a frusztrációból nem a kritika és önkritika konstruktivitásba forduló akarata következik, hanem a „minden rendben van” illúzióteremtő alapállása. Így aztán amennyire megértem ezt a frusztráló érzést, annyira nem értem meg a politikai életöszönnel is ellentétes tartalmú, ebből következő reakciót.

Nem értem azt, hogy miként keveri össze a segítő szándékot a kártevő szándékkal. Nem értem azt, hogy egy élet politikával eltöltött ideje után miért nem tudja, hogy a nyilvános politizálás és szóhasználat különbözik a párt dokumentumok és pártgyűlések világától. Nem értem azt, hogy miért állítja: a szocializmus kategóriája ma is a szocialista párt vezérlőelve. S legfőképp nem értem azt, miért gondolja, hogy őt és pártját „agyagba akarják döngölni”. Pont az a lényeg, hogy ma már az MSZP jelentéktelen, és még jelentéktelenebbek egykori politikusai. Ahogy Bacsó Péter *A tanú* című filmjében a Farkas Mihály alakját megformáló Bástyá elvtárs megjegyzi: „Bástyá elvtársat már senki nem akarja meggyilkolni.” A jelentéktelenség az utolsó stáció az eltűnéshez vezető úton. Én pontosan azért írtam az MSZP identitásának megújításáról, mert úgy látom, hogy sorsuk, ha nem változtatnak, megpecsételődött.

A „minden rendben van” öncsaló érzete megjelenik abban is, hogy Szekeres cikksorozatát írt a Hírklubb nevű internetes portálon. Címe: *Ha az MSZP kormányozna...*

A különféle témaköröket felölelő cikkek mindegyike így kezdődik: „2022. április 3-án a Magyar Szocialista Párt megnyerte a választásokat és kormányt alakított. Cikksorozatomban azt mutatom be, hogy ha így lett volna, a szociáldemokrata kormány milyen programot valósítana meg a következő négy évben. Bár nem így történt, tanulságos lesz majd összehasonlítani a most alakult kormány és egy szociáldemokrata kormány hozzáállását. (...)”

Tudatom a váratlan és mellbevágó hírt: 2022. április 3-án nem az MSZP nyerte meg a választásokat. Ráadásul – az ellenzéki szövetség tagjaként – egyedül meg sem nyerhette volna. Sem ő, sem szövetségesei nem bizonyultak kormányképesnek a választók szemében. De a frusztrációból következő öncsalás, úgy tűnik, határtalan. Ezért illúziórombolóan közlöm: nincs Hamlet, aki helyre tolná a „kizökkent időt”. Egyébként Hamletnek sem sikerült.

A régi szocialista gárda egy része sajnálatos módon kívül helyezte magát az időn; politikai értelemben már halottak – miközben személyükben hosszú életet kívánok nekik.

Szemben a szocialisták eszmei alapállásával, liberálisként úgy gondolom, hogy senkit sem lehet akarata ellenére boldogítani. Ezért aztán az MSZP tőlem úgy teszi tönkre magát, ahogy akarja.